

█ dnia 04 kwietnia 2016 r.

Sygn. akt D – 6/16

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Przy okręgowej Izbie Radców Prawnych w █

w składzie

Przewodniczący : Katarzyna Sobala

Członkowie : Małgorzata Szychowska
Marcin Łopaciński

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 04.04.2016 r. w G █ sprawy z odwołania J █ J █ od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w █ z dnia 19. listopada 2015 r. o umorzeniu dochodzenia/odmowie wszczęcia dochodzenia, w sprawie skargi na radcę prawnego M █ █ na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity z dn. 30.06.2015 r. Dz.U. Nr 507 z zm.)

postanawia

- 1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w █ o umorzeniu dochodzenia/odmowie wszczęcia dochodzenia,
- 2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w █ uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu

/-/ Katarzyna Sobala

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie składu

/-/ Małgorzata Szychowska

/-/ Marcin Łopaciński

UZASADNIENIE

W dniu 12 marca 2012 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] wpłynęło pismo [REDAKTOWANO] J. [REDAKTOWANO] z tytułem „Wezwanie do zapłaty” i skierowane do radcy prawnego M. [REDAKTOWANO] Ż. [REDAKTOWANO]. W piśmie [REDAKTOWANO] J. [REDAKTOWANO] wezwał radcę prawnego do zapłaty kwoty 79.000,00 zł, jako ujętej w sprawie [REDAKTOWANO]. Nadto, wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu w uzasadnieniu wskazując, iż M. [REDAKTOWANO] Ż. [REDAKTOWANO] jako pełnomocnik z urzędu w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, bez osobistego kontaktu z nim, wywiódł opinię prawną o braku podstaw do wniesienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. [REDAKTOWANO] J. [REDAKTOWANO] wniósł o zmianę pełnomocnika z uwagi na utratę zaufania i konflikt interesów.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2012 r. odmówił wszczęcia dochodzenia na zasadzie art. 17 § 1 pkt 1 kpk w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, wobec stwierdzenia, iż nie popełniono przewinienia dyscyplinarnego.

Na powyższe postanowienie odwołanie wniósł Skarżący. W konsekwencji Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w [REDAKTOWANO] postanowieniem z dnia 25 lipca 2012 r., sygn. akt: D- [REDAKTOWANO] uchylił postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia i przekazał sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu wskazując, iż niezbędne jest uzupełnienie postępowania o wyjaśnienia radcy prawnego na okoliczność sporządzenia, złożenia i zachowania przesłanek określonych w przepisie art. 118 kpc. Nadto, Rzecznik winien dokonać analizy akt sądowych sprawy zawisłej przed Sądem Apelacyjnym w G. [REDAKTOWANO] o sygn. akt: [REDAKTOWANO] na okoliczność dochowania należytej staranności w reprezentowaniu Skarżącego.

Postanowieniem z dnia 15 października 2012 r. Zastępca rzecznika Dyscyplinarnego wszczął postępowanie dyscyplinarne celem wyjaśnienia wszelkich kwestii spornych, w szczególności czy doszło do naruszenia zasad etyki radcy prawnego oraz zasad wykonywania zawodu.

Radca prawny M. [REDAKTOWANO] Ż. [REDAKTOWANO] w pisemnych wyjaśnieniach potwierdził, że reprezentował z urzędu J. [REDAKTOWANO] J. [REDAKTOWANO] w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Apelacyjnego w G. [REDAKTOWANO] Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt: [REDAKTOWANO]. Działając na podstawie pełnomocnictwa substytucyjnego radca prawny poinformował Skarżącego o ustanowieniu pełnomocnika z urzędu i zapoznał się z aktami sprawy w Sądzie Apelacyjnym w G. [REDAKTOWANO]. W konsekwencji sporządził opinię o braku podstaw do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w G. [REDAKTOWANO], sygn. akt: [REDAKTOWANO]. Brak jakiegokolwiek zaniechania w sprawie został potwierdzony w toku postępowania przed Sądem Apelacyjnym w G. [REDAKTOWANO] oraz prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. [REDAKTOWANO] Wydział I Cywilny z dnia 30 kwietnia 2013 r., sygn. akt: I C [REDAKTOWANO]. Radca prawny podkreślił, że w sposób profesjonalny potraktował sprawę Skarżącego, działając na jego rzecz z najwyższą starannością. Przesłuchany w charakterze świadka radca prawny M. [REDAKTOWANO] Ż. [REDAKTOWANO] zapoznał się z aktami sprawy w Sądzie Apelacyjnym, wykonał fotokopie niezbędnych dokumentów. Następnie zgodnie z dyspozycją art. 118 kpc. sporządził opinię o braku podstaw do

wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu apelacyjnego w G [REDACTED] z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. Akt: [REDACTED]. Radca prawny podkreślił, iż o wszystkim powiadomił Skarżącego. Po dokonaniu wszelkich czynności przewidzianych prawem, ze strony Sądu Apelacyjnego nie było żadnych zastrzeżeń w stosunku do niego. Natomiast, Skarżący w marcu 2011 r. wezwał go do zapłaty kwoty 79.000,00 zł jako podstawę wskazując utratę zaufania, konflikt interesów oraz brak oświadczeń i wniosków w trybie art. 118 kpc. M [REDACTED] Ż [REDACTED] udzielił odpowiedzi na wezwanie, jednak Skarżący wystąpił przeciwko niemu na drogę postępowania sądowego przed Sądem Okręgowym w K [REDACTED] a następnie przed Sądem Apelacyjnym w K [REDACTED] oraz podjął próbę złożenia skargi kasacyjnej. Oba sądy w sposób nie budzący wątpliwości uznały działania pełnomocnika w zakresie sporządzenia opinii za prawidłowe i zgodne z przepisami. Sąd Okręgowy wskazał, że sporządzając opinię o braku podstaw do wniesienia skargi wypełnił obowiązek o którym mowa w art. 118 § 5 kpc. Na potwierdzenie powyższych okoliczności radca prawny złożył do akt stosowne dokumenty, w tym dokumentację postępowania w sprawie [REDACTED] zawisłej przed Sądem Apelacyjnym w g [REDACTED].

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Rzecznik Dyscyplinarny ustalił, iż Dziekan Okręgowej Izby radców Prawnych w związku z postanowieniem Sądu Apelacyjnego w G [REDACTED] z dnia 29 września 2011 r., sygn. akt: [REDACTED] o ustanowieniu pełnomocnika z urzędu, wyznaczył pełnomocnikiem radcę prawnego R [REDACTED] A [REDACTED] który swoje obowiązki na mocy pełnomocnictwa substytucyjnego powierzył radcy prawnemu M [REDACTED] Ż [REDACTED]. Po zapoznaniu się ze sprawą radca prawny M [REDACTED] Ż [REDACTED] sporządził opinię o braku podstaw do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Apelacyjnego w G [REDACTED], sygn. Akt: [REDACTED]. Zgodnie z wymogami art. 118 kpc pełnomocnik o treści przedmiotowej opinii powiadomił odpowiednie podmioty. W odpowiedzi na powyższe Skarżący skierował powództwo przeciwko radcy prawnemu, które zostało prawomocnie oddalone w dwóch instancjach. W ocenie Rzecznika przeprowadzone postępowanie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie nie doszło do naruszenia zasad kodeksu etyki radcy prawnego oraz obowiązujących przepisów kpc. Radca prawny dopełnił wszelkich czynności związanych z prawidłowym reprezentowaniem strony. Sporządzając opinię o braku podstaw do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w G [REDACTED] z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt: [REDACTED] postąpił zgodnie z wymogami zawartymi w art. 118 kpc.

Z uwagi na powyższe, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, iż nie doszło do naruszenia zarówno ustawy o radcach prawnych, jak i kodeksu etyki radcy prawnego i postanowieniem z dnia 18 listopada 2015 r. umorzył dochodzenie w sprawie nienależytego reprezentowania J [REDACTED] J [REDACTED] przez radcę prawnego M [REDACTED] Ż [REDACTED] jako pełnomocnika z urzędu do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Od powyższego postanowienia odwołał się J [REDACTED] J [REDACTED]. W piśmie z dnia 9 października 2015 r. zaskarżył postanowienie w całości i wniósł o jego uchylenie oraz nakazanie Rzecznikowi Dyscyplinarnemu OIRP w [REDACTED] kontynuowanie dochodzenia w sprawie. Skarżący podniósł, iż nie podziela stanowiska Rzecznika, wskazując, iż nie zostały wykonane zalecenia Sądu dyscyplinarnego z dnia 25 lipca 2012 r. Zarzucił, iż decyzja organu dyscyplinarnego jest arbitralna a materiał dowodowy winien zostać zweryfikowany.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w [REDAKTOWANO] zważył co następuje

Ustalony powyżej sposób postępowania radcy prawnego M [REDAKTOWANO] Ż [REDAKTOWANO] jako pełnomocnika procesowego z urzędu wyznaczonego dla skarżącego J [REDAKTOWANO] J [REDAKTOWANO], odpowiadał dyspozycjom art.118 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z którym:

„art.118 § 5. Jeżeli adwokat lub radca prawny ustanowiony w związku z postępowaniem kasacyjnym lub postępowaniem ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, nie stwierdza podstaw do wniesienia skargi, jest zobowiązany niezwłocznie zawiadomić na piśmie o tym stronę oraz sąd, nie później niż w terminie dwóch tygodni od zawiadomienia o wyznaczeniu. Do zawiadomienia adwokat lub radca prawny dołącza sporządzoną przez siebie opinię o braku podstaw do wniesienia skargi. Opinia nie jest załączana do akt sprawy i nie jest doręczana stronie przeciwnej.”

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, radca prawny wykonał ciążące na nim obowiązki, wynikające z cytowanego przepisu art.118 § 5 Kpc. Zapoznał się z aktami sprawy a następnie sporządził opinię o braku podstaw do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w G [REDAKTOWANO] z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt: [REDAKTOWANO]. Opinię prawną radca prawny przesłał właściwym podmiotom. Sąd Apelacyjny w G [REDAKTOWANO] nie miał zastrzeżeń co do jego stanowiska, zawartego w wydanej opinii prawnej, o czym świadczy brak zawiadomienia organów samorządu zawodowego radców prawych ze strony Sądu. Gdyby opinia ta nie została sporządzona z zachowaniem należytej staranności, Sąd skorzystałby z dyspozycji art.118 § 6 Kodeksu postępowania cywilnego, która brzmi następująco:

„art.118§6. Jeżeli opinia, o której mowa w § 5, nie została sporządzona z zachowaniem zasad należytej staranności, sąd zawiadamia o tym właściwy organ samorządu zawodowego, do którego należy adwokat lub radca prawny. W takim przypadku właściwa okręgowa rada adwokacka lub rada okręgowej izby radców prawnych wyznaczy innego adwokata lub radcę prawnego. Przepis art. 117(3) § 2 stosuje się odpowiednio.”

Zgodnie z treścią przywołanych i cytowanych przepisów, powinnością radcy prawnego ustawionego z urzędu w związku z postępowaniem ze skargi o stwierdzenie zgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jest przede wszystkim zapoznanie się z aktami sprawy oraz dokonanie oceny czy istnieją podstawy prawne do wniesienia skargi. Jeżeli radca prawny nie znajduje podstaw do wniesienia skargi, jego obowiązkiem jest poinformowanie o swoim negatywnym stanowisku Sądu i strony dla której działa. W takim przypadku radca prawny nie ma prawnego obowiązku sporządzenia skargi dla której nie znajduje uzasadnienia.

Sąd w pełni podziela stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego, iż wykonując powyższe ustawowe obowiązki, radca prawny nie ma bezwzględnego obowiązku kontaktowania się osobiście z reprezentowaną z urzędu osobą. Radca prawny może na podstawie akt sprawy i w oparciu o posiadaną wiedzę prawniczą, doświadczenie zawodowe wyrobić sobie pogląd prawny w danej sprawie. Tym samym nie ma też obowiązku konsultowania sporządzanej w sprawie opinii prawnej o braku przesłanek prawnych do wniesienia skargi kasacyjnej. W takiej sytuacji brak bezpośredniego kontaktu z klientem, nie narusza norm regulujących stosunki między pełnomocnikiem wyznaczonym z urzędu a mocodawcą, ani też norm prawnych oraz etycznych.

Wydając opinię prawną na podstawie przeprowadzonej analizy akt sprawy, obowiązujących przepisów, orzecznictwa i piśmiennictwa, oraz posiadanej wiedzy prawniczej i doświadczenia zawodowego, a następnie przesyłając opinię do Sądu, bez konsultacji czy uzgodnienia treści opinii, jak i jej notyfikacji Sądowi, z reprezentowanym J. [REDAKTOWANE] J. [REDAKTOWANE] a informując J. [REDAKTOWANE] J. [REDAKTOWANE] o swoim stanowisku - w pełni wykonała ciążące na niej, z mocy przepisu art. 118 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego, ustawowe obowiązki pełnomocnik z urzędu.

Sąd Dyscyplinarny nie podziela zarzutów Skarżącego, iż Rzecznik Dyscyplinarny nie wykonał zaleceń Sądu zawartych w postanowieniu z dnia 25 lipca 2012 r. Z akt sprawy wynika, iż Rzecznik uzupełnił postępowanie dowodowe i wyjaśnił wszelkie istotne dla sprawy okoliczności. Radca prawny w toku przesłuchania złożył wyjaśnienia na okoliczność prawidłowego sporządzenia i złożenia opinii oraz dochowania przesłanek wymaganych przepisem art. 118 kpc. Rzecznik dokonał analizy dokumentacji postępowania w sprawie zawisłej przed Sądem Apelacyjnym w G. [REDAKTOWANE], sygn. akt: [REDAKTOWANE].

Rzecznik Dyscyplinarny prawidłowo uznał, że radca prawny M. [REDAKTOWANE] Ż. [REDAKTOWANE] nie dopuścił się czynu zawierającego znamiona przewinienia dyscyplinarnych, tym samym nie naruszył ustawy o radcach prawnych i kodeksu etyki radcy prawnego. W tej sytuacji umorzenie dochodzenia było w pełni uzasadnione.

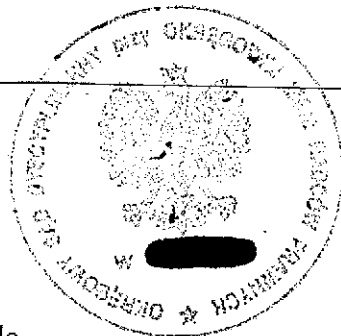
Wskazując więc na powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Przewodniczący składu

/-/ Katarzyna Sobala

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie składu

/-/ Małgorzata Szychowska

/-/ Marcin Łopaciński